

САВЕЦКАЯ ВЕЛАРУСЬ

ВЫДАНЬНЕ ў СЕБЕРА... НАГА ВЫКАНУЧАГА НА ІТЭТУ... ГАУ.

ТРЕЦІ ГОД

НЯ.

Штодзенная газета.

№ 248 (653). Чацьвер, 9-га лістапада 1922 г.

Падпісная плата—

Звычайная—350 р. льготная—250 р.

Плата за абвесткі—300 руб. за радок пяціту.
Спешныя—на 50% даражэй.
Плата за публікацыю аб страце дакумантаў:
За 1 дакумант—500 руб.
кожны дадатковы—200 руб.
копію вытанамі—100 руб.
Чарной і утрыманнем Сав. Забавлені—дарэмна.
Падпіскі і абвесткі прымаюцца у Контрагентстве ары Дзяржаўным Выдавецтвам.
(Менск, Петрапаўлаўская, 8).

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
МЕНСК, Заларэйская, 97.

Усе пераможам.

І гэтак—ціць ступаўла!
7-га лістападу пралетарыят зрабіў абгляд і падлік усёй сваёй пяцігадовай працы.
Менскі рабочы і чырвонаярміец адсветкаваў гэты Вялікі дзень—пачуваючы гадвіну Аляксандра Рэвалюцыі—з надзвычайным энтузіязмам.
Радасьць і бадзёрка, якую можна было бачыць на тварах неспарядных і удзельнікаў гэтай урачыстасці, гаварылі аб тым, што ў іх сэрцы жыве вера і надзея на поўную пераду працы над капіталам.

Гледзячы на пачыны і стройныя шэрагі чырвонаярміяў і рабочых, якія магутным поступам праходзілі па вуліцы пад жыццерадаснага гукі Інтэрнацыяналу, хачелася ўрынуць усюму свету: «Вы ўсе змаглі дагэтуль, вы ўсе зможаце і далей! Перада за вамі!»
І гэтак будзе.

Усе пяць гадоў існавання рабоча-сялянскай улады былі поўны цяжкага жыцця. Колькі фронтаў крывавай барацьбы і фронтаў барацьбы з эганічнай разроўхай прышлося знішчыць за гэты кароткі час?

І вось вынікі ўсяго гэтага: моцная Чырвоная армія — аора пралетарыяту, досыць такі наладжаны транспарт, вялікія адбудовы прамысловасці, сельскай гаспадаркі і г. д. А толькі пяць гадоў...

Цяпер мы пачынаем шосты год. Фронты ў нас няма, але ён заўсёды можа быць. На гэта ёсць верная варта рабочага і сялянска-Чырвоная армія.

Усе іншыя сілы пралетарыят па-

вінен кінуць на фронт эканамічнага будаўніцтва.

Мірнае жыццё дае нам магчымасць падмацаваць гэты фронт новымі сіламі, як партыйнымі, так і беспартыйнымі, якія ня былі і ня хочаць быць ворагамі рабоча-сялянскай улады.

Буржуазны свет убачыў, што значыць дыктатура пралетарыяту. Ён пачуў сілу гэтай рукі, якая без усялякага жалю раскідала гітлы свет капіталу, а будзе свой новы свет, грунт якога з'яўляецца праца. Аб усім гэтым нам кажуць усе тыя прызнаныя буржуазнымі краінамі Савецкай улады юрыдычныя і фактычныя, і ўсе тыя запысы на розныя міжнародныя канферэнцыі, у якіх буржуазія хоча найбольш якар парагунку.

Вынікі пяцігадовай практыкі таксама паказалі, што пралетарыят мае ў саіх радох шмат здольных і талентных людзей, якія могуць вярці барацьбу і застаюцца набыццельцамі на ўсіх фронтах, на ўсіх пазыцыях.

І калі шосты год вытрымае пралетарская працоўная армія новыя перашкоды для творчага жыцця—яна ўсе здолее.

Новы год можа высуне перад пралетарыятам новыя заданні, з якімі пралетарыят, маючы практыку, справіцца буды злучэй і шырэй.

Чацьвёрты Кангрэс III-га Камуністычнага Інтэрнацыяналу, які якар паче адбыўся, дасць плян, дасць канву, на якой пралетарыят будзе вышываць узоры камуністычнага жыцця.

IV Кангрэс Камуністычнага Інтэрнацыяналу.

Уступная прамова Зіноўева.

ПЕЦЯРБУРГ, 5-11. На першым пасаджэньні Кангрэсу Камуністычнага Інтэрнацыяналу т. Зіноўеў у ўступнай прамове сказаў: «Працяг часу, які аддзяляе нас ад 3-га Кангрэсу, паказваў, што наша пазаленне дажыве да перады ўсясветнага пралетарыяту і сацыялізму. Пачынаючы з 3-га Кангрэсу, пачаўся плянывы наступ міжнароднага капіталу. Шмат хто ня верыў, што маляды камуністычны партыі вытрымаюць наступ буржуазіі. Аднак, Камуністычны Інтэрнацыянал пабеданосна перамог наступ рэакцыі. Аб'яднанне згодніцкіх інтэрнацыяналаў аказалася выгадным для рэвалюцыйнага руху. Зараз усім ясна, што абодвы гэтыя інтэрнацыяналы контр-рэвалюцыйны. Змагаюцца два воражых лагераў: інтэрнацыянал Носке і Камуністычны Інтэрнацыянал. Аб'яднанне сацыял-дэмакраты падтрымліваюць белы тэрор, працарабляюць шлях апошняй апары буржуазіі. Барацьба з ім ёсць апошняя і рашучая бойка».

Датыракучыся нсвай эканамічнай палітыкі, Зіноўеў кажа: «Няч ня ёсць аднаго слабасці а з'яўля-

ецца выразнай палітыкай, вылікаемай узаемаадносінамі пралетарыяту і сялянства. Камуністычны Інтэрнацыянал лічыць, што ў цэнтральнай Эўропе, на Балканах і іншых краіх пралетарская рэвалюцыя таксама пройдзе праз перыяд Нэпа». У заключэньне Зіноўеў кажа: «Становішча Расеі зараз добрае. Рабочая класа адзіна, камуністычная партыя заявляла большасць пралетарыяту найвялікшага краю. Самае цяжкае мінула. Камуністычны Інтэрнацыянал заклікае ўсе камуністычныя партыі к імгандычнай завае большасці рабочых гущаў. Заснаванне камуністычных партыяў у Японіі, Індыі, Турэччыны і Кітаю—адарэньні ўсясветнага гістарычнага значэння. Няхай жыве Камуністычны Інтэрнацыянал і ўсясветны пралетарыят!»

Прывітальныя лісты Левіна і Троцкага.

Пасля прамовы Зіноўева абвешчаецца прывітальны ліст Левіна, у якім гаворыцца, што Савецкая ўлада сьвяткуе першае пяцігодзьдзе. Яна зараз больш моцна, чымсь у іншыя часы. Грамадзянская вайна скончана, першыя гаспадарчыя поспехі відавочны. Мы пераможам. Няхай жыве Камун. Інтэрнацыянал.

Далей абвешчаецца гарачае прывітальнае Троцкага.

Кангрэс спатыкае прывітальны Левіна і Троцкага гучнымі апэдысмэнтамі.

Прамова Клары Цэткін.

Сваю прамову Клара Цэткін ахвяроўвае тысячам пралетарыяў, якіх гінуч у турмах у капіталістычных краіх. Міністр юстыцыі Нямеччыны відае рабочых у турмы Французскія матросы, гарой паўстаньня на Чорным моры, усё яшчэ пакутуюць у французскіх турмах. Улік рабочых—гэта міжнароднае зьявішча, якое вымагаецца абмярталым страхам буржуазіі за сваё існаванне. У адказ буржуазіі зьявіцца рэвалюцыйнае даўленне знізу.

Прывітальны Бангрэсу.

З прывітаннямі Бангрэсу выступаюць: Азарыс—ад італьянскай камуністычнай партыі, Катэжа—ад японскага пралетарыяту, Барон—ад французскай камуністычнай партыі.

Адозва IV Кангрэсу Камуніст. Інтэрнацыяналу.

У заключэньне Бангрэс прымае шэраг адозваў к рабочым, работнікам, чырвонаярміяцям чырвонага Пецярбургу, Чырвонай арміі, флэту, рэвалюцыянерам, якіх марнеюць у турмах капіталістычных краіх, італьянскім рабочым і працоўным Расеі.

Адозва да рэвалюцыянераў, якіх знаходзяцца ў капіталістычных турмах.

Адозва Кангрэсу Камуністычнага Інтэрнацыяналу к рэвалюцыянерам, якіх знаходзяцца ў турмах капіталістычных краіх, паказвае, што капітал перайшоў к аб'яднаным фронтам наступу. Ва ўсім капіталістычным свеце ізноў ліецца пралетарская кроў. У Італіі фашысты паліць памяшканні рабочых арганізацыяў, грамадзкі кварталы пралетарыяў. Вуліцы Берліну ізноў наліваюцца рабочай крывёй. Барацьбіты супроць манархічных бандаў кінуты ў турмы. Дзесяці Савецкай Баварыі да гэтай пары марнеюць у турмах: У Фінляндыі турмы перапоўненыя. У Латвіі ізноў будуцца шыбельніцы. Кляус-Клявін прыгаворан к сьмерці. На аснове царскага кодэксу ў Польшчы рабочыя прыгаварваюцца к сьмерці. Дэпутат Домбаль прысуджан к катарзе. У Румыніі, Вэагрыі, Югаславіі ў турмах практыкуюцца катаваньне. У дэмакратычнай Амерыцы паліцыя разбурае прафэсійнальныя саюзы, шыткамі расараўляецца за забастоўшчыкамі. У калёніях найменшае незадавольненне зьявічаецца ваеннай сілай. Ва ўсіх гэтых крывавак дзеях буржуазіі дпамагаюць сацыял-дэмакраты. Таварышчы заключоныя! У дзень 5-ай гадвіны Расейскай Рэвалюцыі, мы глыбока верым, што блізка той час, калі рэвалюцыйны пралетарыят скіне яро капіталістаў і вызваліць вас. «Прэч капіталістычных катаў! Няхай жыве сацыяльная рэвалюцыя!»

Пад гукі Інтэрнацыяналу зачыняецца першае пасаджэньне Кангрэсу.

Апошнія навіны.

(Радзь з Ганноўэру).

У Канстантынопалі выбухнула бойка між ангельскай паліцыяй і турэцкімі маніфэстантамі. Ёсць забітыя і параненыя.

У Польшчы забастоўка горных рабочых распаўсюдзілася на ўсю краіну.

У Бэрліне падпісана згода, па якой Раппальскі дагавор мае сіду для Беларусі, Украіны, Каўкаскай Фэдэрацыі і Далёка-Усходняй Рэспублікі.

На Бліжнім Усходзе.

Ангорскі ўрад патрабуе эвакуацыі Канстантынопалю.

АНГОРА, 5-11. Ангорскі ўрад паказу прадстаўнікам Антанта ноту, у якой прапануе саюзнікам эвакуіраваць Канстантынопаль.

Саюзнікі адмаўляюцца ад эвакуацыі Канстантынопалю.

ГАННОВЭР, 7-8. Ангорскі ўрад перадаў саюзным камісарам у Канстантынопалі ноту з патрабаваннем зараз жа вывесці саюзныя гарнізоны з Канстантынопалю. Саюзныя камісары адказалі ангорскаму ўраду рашучым адмаўленьнем.

Маніфэстацыі супроць саюзнікаў.

ГАННОВЭР, 7-11. Становішча ў Канстантынопалі прымае пагрознае характар. У горадзе адбываюцца маніфэстацыі супроць чужаземцаў.

Адстаўка канстантынопальскага ўраду.

АНГОРА, 5-11. Канстантынопальскі ўрад падаў у адстаўку. Рафэ-паша даручыў гарадзкому галаве прадаўжаць выкананьне абавязкаў ад імя вялікага нацыянальнага збору. У бліжэйшыя дні чакаецца адрачэньне султана.

Султан пад аховой Англіі.

ЛЕНДАН, 7-11. Турэцкі султан зьявіўся к ангельскаму ўраду з просьбай аб ахове. З 6-га лістапада султан ахоўваецца ў сваім палацы ангельскім войскам.

Арабская дэлегацыя на канферэнцыю.

ЛЕНДАН, 7-11. З Ерузалему выехала ў Лезану на канферэнцыю арабская дэлегацыя.

Беларусы за кардонам.

Перадвыбарныя „свабоды“.

У м. Гарадку Вялейскага пав. былі арыштаваны без жады прычыны агітатары Бел. Ц. Выбары. К—ту П. Круткаўскі і Р. Цывірка. Прасядзеўшы суткі пад арыштам, яны былі выпушчаны. Удзельнікі мітыngu казалі, што яны былі арыштаваны па заяве «вызваленцаў», з якімі канкурыруе Бел. Ц. Выб. К-т.

У м. Царня, Баранавіцкага пав. ту пасяля заснаваньня Беларускага Выбарнага Камітэту паліцыя адрасіла ўсіх сяброў Камітэту, распаўсюдзіла чуць не аб дзюдох ды прадзедах, ды запісала ўсе гэта ў пратакол.

Замест школы суляць нагайку.

У мяст. Краснае, Вялейск. пав. сляняне саставілі прыгавор аб адчыненні Беларускай школы і папрасілі гмінную ўладу зацьвердзіць подпісы, але пісар гміны ня толькі не падпісаў, але пачаў яшчэ пагражаць слянянам, што напіша на іх давог, быццам яны бунтуюцца. Тагда сляняне зьявіўся са скаргаю да вялейскага старасты, але і стараста ня прыняў скаргі пад увагу і подпісаў не зацьвердзіў.

Польскі навіч настаўнік, прысланы бел-панскаю ўладаю, ходзіць па

мястэчку ды пагражае слянянам, падпісаўшым прыгавор, што нашо на іх паліцыю з нагайкамі.

За што можна купіць некаторых „беларусаў“.

Гаспадары вёскі Ваўкавічы Наваградзкага пав.ту: Быт Сьцяпан, Пі-га Андрэянохі, Юрчык Іван і вучыцель Грыц Уладзімір уваходзілі ў склад мяйсцовага беларускага выбарнага камітэту. Мяйсцовы пан-абшарнік даў ім дарма касіць сваю атаву, абы яны кінулі працу ў камітэце, і гэтыя «беларусы» згодзіліся.

Кандыдаты „Вызваленьня“.

Польская партыя «Вызваленьне», якая шмат крычыць аб абароне інтарэсаў працоўнага люду, выставіла вось якіх кандыдатаў:

1. Польскі афіцэр Касцялкоўскі, які выдаўна суніў маентак Бердануцы за 39 мільянаў марак.
2. Аляксандра Карніцкая—абшарніца маёнтку Нятроўшчына.
3. Станіслаў Гэльман, які мае свой дом у Вільні.
4. С. Вольгодзі—абшарнік Лідакага пав.ту.
5. Л. Хаміскі—кіраўнік «Вызваленьня», мае друкарню ў Вільні і 20.000 дэсаяці у Сьвэнцянскім пав.це.

Акцябрская урачыстасць у Маскве.

МАСКВА, 7—11. Раўноц з Петраграда ў Маскву прыехалі члены Кангрэсу Камінтэрну, якіх урачыста спаткалі са сьвяткамі і музыкай дэлегаты МКРКП, райкомы фабрычна-зав. камітэтаў, ганорны караўл 40 прыкладнага палка.

З самага раньня ў раёнах Масквы зьбіраліся вагномністыя масы ўдзельнікаў дэманстрацыі. Горад убраны. Атрады розных войскаў, аброр розных выглядаў, дзевы ў аўтамабільх кіраваліся на Чырвоны пляц, дзе сабраліся дэлегаты Кангрэсу, члены Саўнаркому, Усерас. Цэнтр. Выкан. Камітэт, Маскоўска-раённых Сав. і інш. Чырвоны пляц аздоблены сьвяткамі з надпісамі на розных мовах. К 11 гадзіне на пляцу выстраіліся вайсковыя часці. Адно лёжу заняў дыплетматычны корпус.

Троцкі на урачыстасці.

Пры добрым надвор'і адбыўся на Чырвоным пляцы парад войскам, грандыёзная дэманстрацыя ўсіх працоўных Масквы ў чэсьць пад'ёму Акцябрскай рэвалюцыі, 4-га Кангрэсу Камінтэрну.

У 11 г. на пляц прыбыў тав. Троцкі, які прывітаў шэрагі войскаў. У кароткай прамове т. Троцкі зьварнуўся да Чырвонай арміі і флэту, працоўных мас Расеі, дэлегатаў Кангрэсу, да прадстаўнікоў 50 краёў Эўропы, Усходу, Амэрыкі, Аўстраліі і Афрыкі: з прамовай.

«Капіталістычны сьвет нас не прызнае, як вялікую дзяржаву. Адна прыгнечаная Нямецчына прызнала нас палкам. У Рэнуі Лейд Джордж сказаў: „Спачатку дайце нам зірнуць, што вы за пасажыры, а потым, можа быць, возьмем вас на свой карабель“. Прайшоў некалькі месяцаў, Лейд Джордж аступіўся, упаў за борт карабля, а мы стаям на сваім старым месцы, на сваёй пралетарскай вышыні. Няхай прадстаўнікі капіталістычнага сьвету прыдуць на Чырвоны пляц паглядзець нашу моль, якая ніколі не была такой вялікай, як цяпер. Чырвоная армія знае шмат перамогаў. Мы гатовы зьменшыць яе ў 10 разоў, калі на гэткае-ж скарачэньне згодзіцца нашыя суседзі на кан-

фэрэнцы па разброеньню, якая скараціцца ў канцы месяца. Мы гатовы скараціць армію і вызваленыя сілы кінуць а гаспадарчы фронт. Прадстаўнікі сусьветнага працоўнага люду бачаць сягоньня нашу сілу, пляды нашай пяціхгадовай працы. Мы цярылімы, мы разумеем труднасьць змаганьня рабочых капіталістычных дзяржаваў. Будзем працаваць па-ранейшаму можа быць дзюгі гады, але дачакаемся пабеды рабочага люду над усім сьветам».

Урачыстае пасяджэньне Маскоўскага Савету.

Урачыстае пасяджэньне Маск. Савету адбылося з вялікім энтузіязмам. З вялікай увагай слухалі прамову тав. Каменеваа у якой ён падводзіць пяціхгадовы вынік працы работніка-сялянскіх масаў. Падчыркнуў дасягненні палітычнай і эканамічнай творчасці рабочых мас, якія сьвяткуюць цяпер пятаю гадавіну сваёй улады. Пабеды рабочых Расеі прыбліжаюць паведу Камуністычнага Інтэрнацыяналу ва ўсясьветным абхаце.

Бурныя авачыі пакрылі прамову т. Каменеваа.

Прывітаньную прамову ад імя Усерас. Цэнтр. Выкан. Камітэту гаварыў т. Калінін. У сваёй прамове ён указаў, што на адзіным фронце стаіць увесь расейскі пралетарыят, увесь беспартыйныя рабочы люд Расеі.

Тав. Зіноўеў у сваёй прамове застанавіўся на гісторыі Камінтэрну. Усе, хто раней сумняваўся, цяпер згрунаваліся вакол Савецкай улады, як ніколі. У гэтым—галюны вынік мінулага году. У блыжайшыя годы ўсё болей будзе звужывацца мяжа паміж беспартыйнымі і партыйным, бо беспартыйныя рабочыя пачалі верыць у паведу камуністаў.

Прадстаўнікі італьянскай, французскай, нямецкай, чэхаславацкай і іншых камуністычных партыяў віталі пасяджэньне з вялікай пачырванеласьцю і настроем. Характар прамоваў быў такі, што Расея будзе падтрымліваць сусьветны пралетарыят і сусьветную сацыяльную рэвалюцыю.

Адчыненне Беларускага Дзяржаўнага Інстытуту Сельскай Гаспадаркі.

Урачыстае пасяджэньне, ахвяраванае адчыненню Беларускага Дзяржаўнага Інстытуту Сельскае Гаспадаркі, было назічана на 6 гадзін веча ра слаўнага 7-га лістапада, але фактычна пачалося толькі ў 7 з паловай гадз. Пры перапоўненай актывай сьлі Інстытуту пасяджэньне адчыняецца Наркомаам Земляробства Беларусі т. Славінскім.

У сваёй уступнай прамове т. Славінскі зазначыў, што дзень 7-га лістапада 1922 году зьяўляецца для Беларусі падвойным сьвяткам: як успамін слаўнага дня пралетарскай рэвалюцыі 1917 году і як дзень адчынення на Беларусі вышэйшай сельска-гаспадарчай школы. У далейшым працягу свае прамовы т. Славінскі высветліў значэньне Сельска-Гаспадарчага Інстытуту ў справе эканамічнага будаўніцтва Беларусі.

Слова для прывітаньня даеца Старшынэ Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту і Рэды Наркомау Беларусі т. Чэрвякоў.

Прэмоўца зазначае, што адраджэньне сельскай гаспадаркі і сельска-гаспадарчай прамысловасьці на Беларусі ставіцца Савецкім урадам Беларусі «во главу угла». Дзеля гэтага развіцьцё вышэйшай сельска-гаспадарчай асьветы ў краі становіцца ўдарным заданьнем. Сельска-Гаспадарчы Інстытут, як мольна зьвязаны з жыцьцём і патрэбамі Беларусі, ёсьць жыцьцёвым пачынаньнем у той час, як бышы Палітэхнікум быў пачыньнем няжыцьцёвым. Далей прамовца зазначае, што новы Інстытут адчыняецца ў момэнт глыбокай эканамічнай разрухі, якая ставіць пад знак запытаньня нават самае істнавае Савецкіх рэспублік і Савецкай улады. Аднак, Савецкая ўлада нічога не шкадуе каб даць сельска-гаспадарчай Беларусі вышэйшую сельска-гаспадарчую школу. Некаторыя іранізуюць над адчыненнем вышэйшых школаў пры недахват сродкаў на ўтрыманьне ніжэйшай школы. Па думцы т. Чэрвякоў, гэта абмылка. Адамаўляючыся ад стварэньня вышэйшай школы, культурны ўзрвень краю нельга падняць, нельга выратаваць справу культурнага будаўніцтва краю, у той час, як стварэньне цэнтру вышэйшай навукі паслужыць моцным фактарам у гэтай справе. Далей прамовца гыказвае пажаданьне, каб, побач з выпушчэньнем сваіх беспасрэдных заданьняў, новаадчынены Інстытут, які будзе назіваць слаўнае імя Акцябрскай Рэвалюцыі, служыў бы апораю Савецкай улады і нёс бы на вёску

сьвятло палітычнага выхаваньня. Проф. Армфельд робіць даклад аб будаўніцтве Інстытуту і яго становішчы ў момэнт адчынення.

Рэктар Інстытуту, проф. Кірсаў, устрэчаны дружнымі апльдэсміэнтамі, прычытаў акадэмічную прамову аб значэньні земляробства для людзасьці.

Слова даеца т. Чэрвякоўу дзеля агалашэньня акту аб адчыненні Інстытуту. Акт тут-жа і падпісваецца.

Ад ЦБКПБ вітае адчыненне Інстытуту т. Левін.

Рэктар Беларускага «Дзяржаўнага Унівэрсытэту» вітае ад яго імені новаадчынены Інстытут, Наркамзем, прафэсароў і студэнтаў Інстытуту.

Далей вітае адчыненне Інстытуту Нарком Асьветы Беларусі т. Ігнатюскі, які зазначае, што Савецкая ўлада памятае аб вёсцы ня толькі тагды, калі трэба зьбіраць прадналог, але таксама клопатіцца аб тым, каб даць вёсцы веду.

Ад зьезду аграрнаму Беларусі вітае адчыненне Інстытуту вучоны аграром т. Скандракоў.

Далей выступаюць з прывітаньнямі: ад Інстытуту Беларускай Культуры—т. Некрашэвіч, ад Беларускага Пэдагагічнага Тэхнікуму—дырэктар тэхнікуму, т. Васілевіч, які зазначае зьвязак паміж работаю вясковага настаўніка і вясковага аграрнома.

З прывітаньнем ад Навуковага Тэа пры БДУ выступае праф. Іваноўскі, які выказвае пажаданьне, каб у новаадчыненым Інстытуце панавал дух самастойных навуковых дасьледаў і навуковай творчасці.

Ад ібалотнай дасьледчай станцыі выступае з прывітаньнем дырэктар станцыі т. Міхальскі, ад жыдоўскага Пэдагэгікуму—т. Гольдзін, ад студэнтаў БДУ т. Дворкін, ад студэнтаў С.-Г. Інстытуту т. Дзямідовіч, ад рэдакцыі часопісі «Народное Хазяйство Белоруссии»—праф. Пераход, ад беларускіх артыстаў—т. Галубок, ад беларускіх пісьменьнікаў—т. Жылуновіч.

Прэзыдыум прапануе паслаць прывітаньныя тэлеграны т.т. Леніну, Луначарскаму, Пахроўскаму, Якаўлеву (Наркамзем РСФСР), Якаўлевай (Глаўпрафобр РСФСР), Пятроўскай Сельска-Гаспадарчай Акадэміі ў Маскве, Лясному Інстытуту ў Петраградзе і Украінскай Акадэміі Земляробства і Лесаводства. Прапазыцыі Прэзыдыуму прыймаецца пры гучных апльдэсміэнтах.

У неафіцыйнай часці вечаару выступаў студэнт хор і аркэстр.

Прамова студэнта С.-Г. Інстыт. А. Дзямідовіча.

Дарогія таварышы!

Ад усяго студэнтства нашага Інстытуту, я вітаю і дзякую Савецкую ўладу за яе посьпехі!

Дзень нашага сёньнешняга сьвята хай будзе вечным сьвяткам нашага пакутнага краю!.. Мы сьвяткуем сёньня дзень адчынення Беларускага Дзяржаўнага Інстытуту Сельска-Гаспадаркі, Сельска-Гаспадарчай Акадэміі,—Храму, у які адчыніліся дзьверы для ўсіх тых, для каго жыць да гэтага часу былі зачынены.

Сёньнешні дзень хай будзе адначасна вялікімі літарамі на старонках гісторыі нашага народу, бо ён ёсьць выдатны факт таго, што Савецкая ўлада, атрымаўшы паведу над сваімі ворагамі, будзе сьветлую будучыню ўсім дагэтуль закутым у ланцугі няволі і несьведомасьці.

Пяць гадоў толькі таму назад, як пралетарыят ськінуў з сябе ярмо капіталістычнага прыгнэту, пяць гадоў цяжкай барацьбы на розных фронтах... Толькі два гады таму назад заціхлі грахатаць гарматы; гэта было якраз тады калі нас пасьцігла новае няпчысьце, калі голад абхапіў усё Паволжа. Але Савецкая ўлада перамагла ўсё, і ў дзень пятай гадавіны сваёй паведы Савецкай ўлады падавала нам каштоўны гесьцінец...

Яна стварыла кузьню, у якой загартуецца пралетарыят вёскі і гораду і смела выйдзе на дапамогу Савецкай уладзе ў барацьбе з пемрай і разам з ёю праложыць сьветлы шлях да лепшай будучыні!..

Я з пэўнасьцю магу сказаць, што наша студэнтства заўсёды будзе ісьці рука ад рукы з Савецкай ўладай.

Разам з гэтым я павінен адзначыць страшэнна цяжкае матар'яльнае становішча нашага студэнтства, якое зьяўляецца прадстаўніком выключна сяднёшняга жыхарства гораду і вёскі. Каб здабыць сабе кавалак хлеба, яму прыходзіцца ня раз кідаць лекцыі і гуртучыся ў рабочыя артылі, шукаць працы. Але мы верым, што ў хуткім часе Савецкая ўлада дапаможа нам і, дасьць магчымасьць насыпеньна і прадуктыўна займацца.

Няхай жыве Савецкая ўлада!

Няхай жыве наш шэф—Наркамзем і яго кіраўнік, с. Славінскі!

Няхай жыве Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка Беларусі!

Няхай жыве паважаны наш рэктар с. Кірсаў і іншыя прафэсары! Няхай жыве Рэвалюцыя!

Акцябрская урачыстасць у Менску.

Напярэдадні гадавіны.

Агні, агні, агні... Мы зьнялі зьвезды з неба і павесілі іх на дамы. Сьцены і балконы мы ўбрали ў чырвоныя вопраткі. Зьвілі маставыя і тратуары. Зьвілі над морам галоў. Рабочыя, работнікі і чырвонаармейцы.

Ці застаўся хто дома?

Не. Засталіся толькі нэпманы. З бязьсільнай злосьцю, з загінутымі надзеямі. Але сёньня яны для нас нічога, іх сёньня няма.

Клобы гораду перапоўнены працоўнымі Менску, якія сабраліся спаткаць Вякікі дзень.

Гадавіна.

Чырвоныя сьцягі, бяз ліку, бяз меры. Благітнае неба і яркае сонца. Пляц Свабоды.

Колькі тут народу. Тут сабраліся толькі саюзныя арганізацыі. Усюды чуваць: «Няхай жыве Акцябрская Рэвалюцыя! Ура!»

Пляц Парыскай Камуны. Мора чалавечых галоў. Хваляюцца чырвоныя сьцягі.

З усіх бакоў уліваюцца ўсё новыя магутныя патакі. І над імі плаваюць сталёныя птушкі, чужыя не зачэпліваючы скрыдламі чырвоныя сьцягі.

Грамовыя гукі «Ура».

Інтэрнацыянал з стартубага аркэстру.

Цэраманіяльны марш Чырвоных часцей і вялікае шэсьціе ў саюзных арганізацыяў. Народу цьма.

Адных дзяцей тысяч дваццаці.

І ад пляцу Камуны да памятніка Карла Маркса на працягу трох верст расьцігнулася шэсьціе.

Ішлі, ішлі, ішлі.

У памятніка Карла Мркса—тов. Вайэр. У гарачых словах успамінае вялікага настаўніка. Пры гукх Інтэрнацыяналу ён здымае заслоны.

Вось ён—Карл Маркс.

Добра ведзюць Маркса рабочыя і чырвонаармейцы. І магутным «ура» яны вітаць увекачэньне памяці вялікага вучыцеля камунізму.

Яшчэ раз узэўнемся, як дорага пралетарыяту Вялікае Сьвятая Акцябрскай Рэвалюцыі.

Бюльлетэнь № 99 і 100 Менскай Мэтэаролёгічнай Станцыі Галоўнай Фізычнай Обсэрваторыі пры Менскай Дасьледчай Валотнай Станцыі. За 6, 7 і 8 лістапада 1922 году.

СТРУМЕНТ.	6 і 7 лістапада.			7 і 8 лістапада.		
	1 гадзіна дню.	9 гадз. вечаар.	7 гадз. раніцы.	1 гадзіна дню.	9 гадзін вечаар.	7 гадзін раніцы.
Баромэтр	745,0м	748,3м	749,7м	750,5м	747,9м	743,1м
Тэрмомэтр	2,5°	1,5°	-3,4°	2,9°	-0,6°	0,1°
Максымальны тэрмомэтр.	2,5°	2,5°	1,5°	2,9°	6,2°	0,0°
Мінімальны тэрмомэтр.	0,2°	1,1°	3,5°	-3,4°	-0,6°	-0,6°
Вільгасьць парэўнавая	70%	71%	91%	63%	90%	100%
Асядкі ў міліметрах	—	—	—	—	—	2.
Грунтавы тэрмомэтр на глыбіні 0,8 мэтра.	4,4°	4,3°	4,3°	4,0°	3,6°	3,7°
Грунтавы тэрмомэтр на глыбіні 0,4 мэтра.	3,5°	3,4°	2,8°	2,7°	2,4°	2,3°
	Раніцой густы туман.			Почу і раніцой сьнег.		

Да ведама.

4 лістапада, на прагоне Орша—Менск, знойдзены партфэль з невялікімі грашымі.

Грамадавінны, згубіўшаму рэчы, належаць прыслаць свой адрэс у рэдакцыю «Савецкай Беларусі» і разам у Вітабск, Губсельсаюз, Рынчаная № 1 в пералічэньнем згубленых рэчаў, пасля чаго знойдзеныя рэчы будуць зьвернуты іхнаму гаспадару.

М. Мялешка.

Згублены:

— Студэнт. пасьвед., выд. Мэд. Фак. Б. Дз. У № 166, Нісьневіча Г. М., кв. 5434.

— Патэнт і табач. біл., выд. Нар. Кав. Граш. Спраў, Бягуя Г. Б., кв. 5436.

— Часов. від на жыхар., выд. Менск. Гар. Міліц. № 7307, Спэктар С. А., кв. 5436.

— Часов. від на жыхар., выд. М. Г. Міліц. Фэльдман Х. В., кв. 5437.

— Польскі від на жыхар., выд. Польск. паліц. у Менску, Дзельдольскага А.-Я. Л., кв. 5438.

— Прац. кв., выд. 39 аддз. Маскоўскай Гар. Міліц., Грайвера Е.Ю., кв. 5439.

— Атэстат аб сканч. 6-ай Варшаўскай гімназ., Капура М. П., кв. 5440.

— Часов. від на жыхар., выд. Менск. Гар. Міліц. № 11197, Кінер Р. З., кв. 5441.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам. № 195, Доўнара І. І., кв. 5442.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам. ад 2-х, Булаўка А., О., кв. 5443.

— Матрычн. выпіс, выд. Менск. Заксам, Боганрымец Е. А., кв. 5444.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам., р. 1898 г., Вацгойна Я. М., кв. 5445.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам. № 573, Тырельтауба І. Г., кв. 5446.

— Студэнт. пасьвед., выд. В. Да. У., Ліфшыц Е. Л., кв. 5447.

— 1) пасьвед. асоб., выд. Наркамзе мам Беларусі № 2; 2) членскі біл выд саюз. працаўн. зямлі і лесу № 643 Маркевіч А. А. кв. 5448.

— Часов. пасьведч. выд. Менск. Ваенспортцэнтр № 2/6, Яўсевича А.В. кв. № 5449.

— Папш. выд. Менск. Машч. управ. Богіна. Ш. А. кв. № 5450.

— Лічн. карт. выд. Слуцкім Пав. Ваен. кам. Серадзінскага І. Ф. кв. № 5451.

— Матрычн. выпіс, выд. Лідзкім прыхода. касцёлам, Паўлюкевіч М.Ф. кв. 5452.